

ת"פ 53092/06/12 - מדינת ישראל נגד ט א

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 53092-06-12 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ט א

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד עמיחי רווה

ב"כ הנאשמת: עו"ד ערן ראו

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 273 לחוק.

ג. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18.8.11 תקפה הנאשמת את אימה (להלן: "המתלוננת") בכך שהכתה בגופה, דחפה אותה לעבר הקיר ובעטה בפניה ובגבה. בהמשך למתואר הוזעקו שוטרים למקום. משהגיעו השוטרים תקפה הנאשמת את השוטר אהרון יוגב בכך שנשכה אותו בידו. כתוצאה מכך נגרמו לשוטר פצע ושריטה בכף ידו הימנית. בהמשך, במהלך נסיעה בניידת לתחנת המשטרה, איימה הנאשמת על המתלוננת באומרה "אל תדאגי אני אדאג שירצחו אותך".

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמת הודתה והורשעה בכתב האישום המתוקן, ונשלחה לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 28.1.14, הנאשמת כבת 27, רווקה ומתגוררת בגפה. עלתה לארץ עם משפחתה בשנת 1991. מסרה כי בילדותה חוותה אלימות מצד בני משפחתה ותארה ילדות נעדרת מודל לחיקוי. נוכח האלימות שחוותה בבית הועברה למסגרת פנימייתית ותיארה חוסר יציבות ומעברים במסגרות לימוד לצד בעיות התנהגות. שירתה שירות חלקי בצה"ל. לאחר שחרורה החלה לעבוד בעבודות מזדמנות לצד מעברי מגורים תכופים.

עמוד 1

הנאשמת תארה קשיים כלכליים לצד בעיות בריאות עימן מתמודדת. באשר לעבירות לקחה הנאשמת אחריות חלקית על ביצוען ותיארה כי הסתבכה בשל מצב רגשי קשה אליו נקלעה בסיטואציה המורכבת שנוצרה עם בני משפחתה ועם המתלוננת. הנאשמת ביטאה גישה קורבנית ביחס למצבה. ניכר כי ביצעה את העבירות מתוך התנהגות אימפולסיבית. הנאשמת הביעה מוטיבציה ראשונית לבחינת דפוסי התנהגותה. בשיחה עם המתלוננת, תיארה כי היא ערה לקשיים של הנאשמת. לצד זאת ניכר כי היא חסרת אונים ביכולתה לסייע לה. לא תיארה חשש מפני הנאשמת. מחו"ד שהתקבלה מהאגף לשילוב חברתי בעיר מגוריה של הנאשמת עולה, כי הנאשמת הינה צעירה בעלת מורכבות אישיותית עם נטיות אובדניות וסובלת מתת משקל בשל הפרעות אכילה. בנוסף הנאשמת נעדרת כלים להסתייע ולהיעזר בגורמי הרווחה. לאור התרשמות שירות המבחן ממצבה של הנאשמת וסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד סבר שירות המבחן כי יש מקום לשלבה במסגרת טיפול. על מנת לבחון זאת התבקשה דחייה של מספר חודשים.

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 12.6.14, במסגרת תקופת הדחיה הקפידה הנאשמת להגיע למפגשים באופן עקבי ורציף, כאשר שירות המבחן התרשם מרצונה לבצע שינוי בדפוסי התנהגותה וצורך לרכישת כלים להתמודדות מותאמת במצבי משבר ולחץ. ניכר שיתוף פעולה ומוטיבציה להליך וכן נעשה ניסיון לשלבה במסגרת שיקום תעסוקתי לצעירים. לאור זאת, העריך שירות המבחן כי יש בתהליך זה כדי להפחית מצבי סיכון עתידיים, ומשום מענה לצרכיה הרגשיים והתעסוקתיים. לאור זאת המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה לצד ביטול הרשעתה וזאת נוכח גילה הצעיר, עברה הנקי והחשש כי הרשעה בדין תפגע בה ובדימויה העצמי.

6. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 14.7.14, במסגרת פגישה אותה קיים שירות המבחן עם הנאשמת במטרה לגבש עבודה תוכנית שירות לתועלת הציבור, הגיעה הנאשמת נסערת, סירבה לשתף פעולה, ביטאה מצוקה וקושי להתחייב לביצוע הצו. בהמשך ביקשה הנאשמת לסיים את הקשר עם שירות המבחן. בדומה לכך הפסיקה הנאשמת את מפגשיה עם מסגרת השיקום התעסוקתי. התרשמות שירות המבחן הינה כי במצבים מסוימים, בהם חווה הנאשמת תחושה שנעשה לה עוול, מתעצמות אצלה תחושות תסכול וחוסר אונים. ניכר כי על רקע דלות כוחותיה ומצבה הנפשי הירוד מתקשה הנאשמת לבחון לעומק את משמעות התנהגותה והשלכותיה. שירות המבחן העריך כי גורמים אלו מציבים אותה בסיכון לעבירות על החוק. לאור זאת לא יכול היה שירות המבחן לחזור על המלצתו.

7. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 2.11.14, הנאשמת מתקשה לגייס כוחות לעריכת שינוי בהתאם לתוכנית אשר נבנתה עבורה ועולה ספק באשר למוטיבציה שלה להתחייב לאפיק טיפולי. הנאשמת לא הגיעה למפגשים עם שירות המבחן. בשיחה טלפונית אשר קיים עמה שירות המבחן, הגיבה הנאשמת בצורה נסערת, ביטאה מצוקה וקושי נוכח מצבה הרגשי בשל קשיים במישורים השונים בחייה, לרבות בהיבט התעסוקתי. הנאשמת התקשתה לבחון את משמעות התנהגותה והשלכותיה, וביטאה תחושות תסכול. שירות המבחן סבור כי הנאשמת אינה מפיקה תועלת מההליך השיקומי, ובשלב זה של חייה הנאשמת אינה בשלה לערוך שינוי משמעותי ומתקשה לגייס כוחות על מנת להפיק את המרב מהאפיק השיקומי. על כן נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית. כמו כן סבור שירות המבחן כי הנאשמת אינה מתאימה לביצוע שירות לתועלת הציבור והמליץ לשקול עונש חלופי.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד יעקב שטרנברג, הנאשמת ילידת 1986, נעדרת עבר פלילי. הורשעה בעבירות של תקיפה סתם כלפי אמה, תקיפת שוטר ואיומים כלפי אמה. המאשימה תחילה עתרה במשותף עם ההגנה לעונש של צו שירות לתועלת הציבור, אולם מתסקיר שירות המבחן האחרון עולה כי הנאשמת מתקשה לבחון לעומק את משמעות התנהגותה והשלכותיה ואלו מעמידים אותה בסיכון להישנות עבירות. כמו כן ישנו ספק באשר למוטיבציה שלה להתחייב לאפיק טיפולי ועל כן שירות המבחן חזר בו מהמלצתו לצו שירות לתועלת הציבור והמליץ על ענישה חלופית. מתחם העונש ההולם בעבירות אלימות כלפי שוטרים ואיומים הינו בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שנה

וחצי מאסר בפועל. במקרה זה המתחם צריך להיות גבוה יותר נוכח עבירות האלימות כלפי המתלוננת. על כן עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ככל שתמצא הנאשמת מתאימה לכך, לתקופה משמעותית, לצד מאסר על תנאי וקנס.

9. לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד ערן ראו, הנאשמת כבת 28, ללא כל עבר פלילי. אירוע זה הינו חריג לאורחות חייה. יש לקרוא את כל תסקירי שירות המבחן על מנת לבחון את מצבה של הנאשמת. שני התסקירים הראשונים בעניינה של הנאשמת היו תסקירים חיוביים. שירות המבחן אף המליץ להימנע מהרשעה ולהשית על הנאשמת צו מבחן בלבד. אלא שההגנה והמאשימה סברו יחד כי ראוי לבחון ענישה חינוכית נוספת בדמות שירות לתועלת הציבור. בין התסקיר השני לשלישי חל משבר פנימי אצל הנאשמת על רקע העסקתה במשרה מלאה אשר לא השאירה לה פנאי למפגשים. בהמשך גם על רקע מצבה הנפשי והפיזי, נוכח מחלת האנורקסיה ממנה סובלת הנאשמת לצד קשיים בריאותיים נוספים שבאו לידי ביטוי בסקירי שירות המבחן. האירוע המתואר בכתב האישום היה אירוע שבו ניסתה המתלוננת להפריד בין הנאשמת לבין אחיותיה ואז ביצעה כלפיה הנאשמת את המעשים. כאשר הגיעו השוטרים למקום הם השתמשו בכוח על מנת להשתלט על הנאשמת. בתגובה רגעית למעשיהם, נשכה הנאשמת את השוטר. זאת בניגוד למצבים שבהם אדם תוקף שוטר במודע. לא נגרם באירוע נזק לאף אחד מהצדדים, ואף אחד לא נדרש לקבלת טיפול רפואי. המתלוננת ביקשה דקות ספורות לאחר מכן לבטל את הקריאה לשוטרים. המדובר בתיק משנת 2011, המתלוננת מלווה מאז את הנאשמת לכל הדיונים. נוכח מצבה הבריאותי לא תהיה הנאשמת כשירה לבצע עבודות שירות. על כן עתר ב"כ הנאשמת להשית על הנאשמת מאסר על תנאי והתחייבות לאור מצבה הכלכלי.

10. הנאשמת הביע חרטה על מעשיה.

דין

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר על תנאי וקנס.

12. כתב האישום בתיק דנן מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על גופו ושלומו של אדם וכן הגנה על שלווה נפשו. באשר לעבירת תקיפת שוטר הערך החברתי אשר נפגע הינו יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי, שלטון החוק וכיבודו.

15. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ממשית. הנאשמת תקפה את המתלוננת, שהיא אמה, ואף איימה עליה בנוכחות השוטרים כי תפגע בחייה. משהגיעו השוטרים למקום על מנת להחזיר את השקט, תקפה הנאשמת את אחד השוטרים וגרמה לחבלות בידיו. העובדה שהמחוקק קבע בצדה של העבירה של תקיפת שוטר עונש מינימום, מעידה על החשיבות שמייחס המחוקק לערך המוגן.

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

- א. ברע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (14.6.07), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר. הנאשם הפריע לשוטרים בכך שסרב לפנות את רכבו, סרב להזדהות, וכשנאמר לו כי הוא מעוכב, הוא תקף שני שוטרים, בעט ופגע בבטנו של אחד מהם, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי שנחבל חבלות של ממש. הוא נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ב. ברע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** (9.6.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. במהלך חיפוש בביתו של הנאשם, הוא תקף את השוטר בכך שדחף אותו בחזהו. נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (16.2.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר. הנאשם הגיע למקום עם רכבו, וכאשר נעצר לבדיקה שגרתית, התנגד להקשיב להוראות השוטר ונגח במצחו. הנאשם נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.
- ד. בע"פ (מח' י-ם) 8414-09-11 **חחיאשוילי נ' מדינת ישראל** (12.9.12), התקבל חלקית ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו ובהפרעה לשוטר. הנאשם נהג בגילופין, וכאשר נתבקש לצאת מרכבו נשך את השוטר באפו. בית משפט השלום גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.
- ה. בע"פ (מח' חי') 49707-10-12 **בלוצה נ' מדינת ישראל** (14.1.13), נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה בעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת תפסה את ידה של שוטרת אשר רשמה לה דוח תנועה וסובבה את ידה באופן שגרמה לה שריטה בכף יד שמאל, רגישות בשורש כף יד שמאל ואמת ידה השמאלית. הנאשמת, כבת 45, ללא עבר פלילי, לקחה אחריות על מעשיה. נדונה לצו של"צ בהיקף של 140 שעות לצד צו מבחן.
- ו. בת"פ (ק"ג) 53242-03-11 **מדינת ישראל נ' בן ברוך** (5.10.14) הורשעה נאשמת בשלושה תיקים שעניינם עבירות תקיפה, איומים ותקיפת שוטר. הנאשמת בעלת מצב נפשי קשה, סובלת מהתמכרות לאלכוהול, ונעשו ניסיונות רבים לשלבה בטיפול ללא הצלחה. נדונה ל-45 ימי עבודות שירות.
- ז. בת"פ (י-ם) 9140-02-14 **מדינת ישראל נ' אבוטבול** (19.11.14) הורשע נאשם בעבירת תקיפת שוטר. הנאשם הפריע לצוות כיבוי לפרוץ לחדרו של עריק והכה שוטר בפניו. הנאשם כבן 21, לחובתו הרשעה אחת מבית דין צבאי, שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה. בית משפט השיתוף עליו עונש של צו של"צ בהיקף של 100 שעות.
- ח. בת"פ (פ"ת) 42051-01-11 **מדינת ישראל נ' עאמר** (24.6.12) הורשע נאשם בעבירות של תקיפת שוטר, נהיגה בקלות ראש ללא רישיון וביטוח. הנאשם נמלט בנהיגה פרועה מהשוטרים אשר הבחינו בו נוהג שעה ללא רישיון נהיגה. בהמשך הכה את אחד השוטרים וגרם לו לשריטות בגבו ובחזהו. הנאשם סובל ממחלה נפשית, מוכר כנכה בשיעור של 75% ומטופל תרופתית. ללא עבר פלילי כלל. נדון למאסר על תנאי ועונשים נלווים.
- ט. בת"פ (עכו) 1658-05-11 **מדינת ישראל נ' סטרלצוב** (14.5.14) נקבע כי הנאשמת ביצעה

עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו. בית המשפט החליט להימנע מלהרשיעה בדין לאור העדר עבר פלילי, עבודתה כאחות וחלוף הזמן מביצוע העבירות, והשית עליה צו מבחן.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנוק שנגרם מביצוע העבירה;** כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרמו לשוטר פצע ושריטה בכף ידו הימנית.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה;** ברקע למעשיה של הנאשמת יחסיה העכורים עם בני משפחתה. משהגיעו השוטרים למקום על מנת לסיים את האירוע האלים, הפעילו כוח כנגד הנאשמת על מנת לעצור אותה ואז תקפה הנאשמת את השוטר וגרמה לו לחבלה.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד לשנת מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשמת ילידת 1986, נעדרת עבר פלילי קודם. אין ספק כי כל עונש קונקרטי יהיה בו כדי לפגוע בה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה והביעה חרטה.

ג. **נסיבות חיים קשות שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה,** הנאשמת עלתה ארצה עם משפחתה בשנת 1991. לנאשמת מערכת יחסים מורכבת עם בני משפחתה, והיא גדלה במשפחה בה סבלה מאלימות, ולנוכח האלימות שחוותה בביתה אף עברה בגיל צעיר למסגרת של פנימייה. ניכר כי לרקע האמור קשר ישיר לביצוע מעשה העבירה.

ד. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירות בוצעו באוגוסט 2011, כתב האישום הוגש ביוני 2012.

ה. **הנאשמת נעדרת עבר פלילי.**

המלצת שירות המבחן וסיכויי השיקום

21. שני התסקירים הראשונים העלו סיכוי ממשי לשיקום, ובתסקיר השני המליץ שירות המבחן אף על סיום ההליך באי-הרשעה ומבחן, וזאת לאור גילה הצעיר של הנאשמת, עברה הנקי, החשש שהרשעה בדין תפגע בה ובדימויה העצמי ותהווה סטיגמה לגביה. שירות המבחן מציין כי לא מצא פגיעה קונקרטית וממשית בתחום התעסוקתי הנוכחי, אולם סבר כי הרשעה עלולה להקשות על השתלבותה בתפקידים תעסוקתיים בעתיד. שירות המבחן אף ציין כי הנאשמת

אינה מאופיינת בדפוס התנהלות עבריינים. לאחר מכן, נתבקש שירות המבחן להכין תכנית של"צ עבור הנאשמת, ואז חל מפנה בקשר של הנאשמת עם שירות המבחן. סבורני כי עיון מעמיק בתסקירים מעלה שהשינוי בעמדת המתלוננת כלפי שירות המבחן נובע ממצוקה אישית ורגשית של הנאשמת. שירות המבחן מציין בתסקיר השני כי מדובר בצעירה בעלת מורכבות אישיותית, עם נטיות אובדניות ותת משקל בשל הפרעות אכילה, כאשר על רקע זה אושפזה מספר פעמים בעבר. הנאשמת פנתה לרווחה על רקע סיוע כלכלי וסיוע בדיוור, נוכח האלימות אותה חוותה בבית אמה. שירות המבחן מציין בתסקיר השלישי כי הנאשמת ביטאה מצוקה וקושי להתחייב לצו השל"צ, ולהבנת שירות המבחן קיימים קשיים רגשיים עמום מתמודדת הנאשמת. שירות המבחן מציין כי ברקע של הנאשמת עומס רגשי, ומצבי דחק אשר מחלישים את כוחותיה ומשאביה הפנימיים. עוד מציין שירות המבחן את דלות כוחותיה ואת מצבה הנפשי הירוד. בתסקיר הרביעי מציין שירות המבחן כי בשיחת טלפון עם הנאשמת הגיבה הנאשמת בצורה נסערת, ביטאה מצוקה וקושי נוכח מצבה הרגשי בשל קשיים במישורים השונים בחייה, לרבות בהיבט התעסוקתי.

22. בנסיבות הללו, אכן יש לקבל את עמדת שירות המבחן לפיה הנאשמת אינה כשירה לביצוע שירות לתועלת הציבור. ברם, לאור מכלול הנתונים האמורים לעיל, מתבקשת אף המסקנה שהנאשמת לא תהיה כשירה אף לביצוע עבודות שירות. אין המדובר במקרה רגיל של סירוב נאשם לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, אשר כדבר שבשגרה מוביל להחמרה בעונש, אלא במקרה של קושי נפשי ומצוקה אישית אשר אינם מאפשרים לנאשמת, בשלב זה בחייה, להירתם להליך הטיפול-שיקומי. בנסיבות אלה, סבורני כי החמרה ממשית בעונשה והטלת עונש של עבודות שירות, לא יהווה איזון ראוי בין שיקולי הענישה השונים ועלול להשיג יותר נזק מתועלת.

23. לפיכך סבורני כי באיזון בין השיקולים השונים, יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר על תנאי, לצד פיצוי כספי לשוטר. כמו-כן, מן הראוי שיוטל על הנאשמת רכיב ענישה קונקרטי ומוחשי, ובהעדר יכולת להטיל צו של"צ, מן הראוי יהיה להטיל עליה קנס כספי משמעותי, תוך התחשבות במצבה הכלכלי. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שהנאשמת נתמכת על-ידי גורמי הרווחה, ומתגוררת בגפה.

סוף דבר

24. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשעה.
- ב. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.16 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ג. פיצוי כספי לשוטר, עד תביעה 4, בסך של 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.15 ויועבר לשוטר בהתאם לפרטים מלאים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' טבת תשע"ה, 11 ינואר 2015, בנוכחות הצדדים.

